Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 19. 5. 1983, sp. zn. 1 Tz 18/83, ECLI:CZ:NS:1983:1.TZ.18.1983.1

Číslo: 27/1984

Právní věta:

Jestliže člen mysliveckého sdružení zpozoruje za snížené viditelnosti psa, který sedí v nepřehledném terénu, chová se klidně, nehledá ani nepronásleduje zvěř ani se k ní neplíží, musí jej to vést k úvaze, že v blízkosti může být člověk vedoucí psa. Způsobí-li člen Mysliveckého sdružení střelbou za těchto okolností ublížení na zdraví jiné osobě, odpovídá za ně z nevědomé nedbalosti podle § 5 písm. b) tr. zák.

Úmyslné zastřelení psa za uvedených okolností, tj. bez splnění podmínek uvedených v § 21 odst. 1 písm. b), odst. 2 zák. č. 23/1962 Sb., o myslivosti, vykazuje podle okolností znaky trestného činu poškozování cizí věci podle § 257 tr. zák., přečinu proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb., popřípadě přestupku podle § 19 zák. č. 60/1961 Sb.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 19.05.1983

Spisová značka: 1 Tz 18/83

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Poškozování cizí věci, Ublížení na zdraví, Zavinění

Předpisy: 140/1961 Sb. § 5 písm. b
§ 224 odst. 1
§ 257 150/1969 Sb. § 3 odst. 1 písm. d 60/1961 Sb. § 19

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení okresního prokurátora v Berouně ze dne 1. prosince 1982 sp. zn. Pv 396/82 a okresnímu prokurátorovi přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Usnesením vyhledávacího orgánu Veřejné bezpečnosti obvodního oddělení Zdice, okres Beroun, ze

dne 26. 8. 1982 sp. zn. VB 62/82 bylo zahájeno trestní stíhání a vzneseno obvinění na L. L. pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1 tr. zák. a pro přečin proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb., z toho důvodu, že obviněný dne 19. 7. 1982 ve večerních hodinách v katastru obce Bzová, okres Beroun, zastřelil psa, německého ovčáka, v hodnotě 600 Kčs a přitom postřelil jeho majitele J. V., kterého zasáhl broky do hlavy, hrudníku a krku a způsobil mu zranění, pro které byl poškozený do 30. 9. 1982 práce neschopen. Vzhledem k déletrvající poruše zdraví poškozeného byl obviněný při skončení vyšetřování upozorněn, že skutek bude právně posuzován jako trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1 tr. zák. a dále jako uvedený přečin.

Po skončení vyšetřování okresní prokurátor v Berouně usnesením ze dne 1. 12. 1982 sp. zn. Pv 396/82 rozhodl, že skutek obviněného vykazuje znaky přestupku podle § 21 odst. 1 písm. b) zák. č. 23/1962 Sb., o myslivosti a se zřetelem k příslušnosti rozhodovat o uvedeném přestupku Mysliveckým sdružením, věc postoupil k projednání a rozhodnutí okresnímu výboru Mysliveckého sdružení se sídlem v Berouně, Rozhodnutí odůvodnil argumentací, že obviněný zastřelil tzv. toulavého psa, když prý nemohl předpokládat, že jeho majitel leží vedle něho v trávě, protože obojek a vodítko neviděl. Nelze proto dospět k závěru, že obviněný jednal z nevědomé nedbalosti ve smyslu § 5 písm. b) tr. zák. a trestně neodpovídá za následek, újmu na zdraví poškozeného.

Proti tomuto usnesení podal generální prokurátor ČSR v šestiměsíční lhůtě uvedené v § 272 tr. ř. stížnost pro porušení zákona v neprospěch obviněného. Vytýká v ní, že okresní prokurátor rozhodl o postoupení věci na základě nesprávného a neúplného zjištění skutečného stavu věci. Předně skutečnost, zda obviněný před střelbou mohl pozorovat, že v trávě leží majitel psa, měla být ověřena rekonstrukcí a zprávou meteorologické stanice o viditelnosti v kritické době. Kromě toho se vytýká, že okresní prokurátor nehodnotil, zda obviněný, který porušil ustanovení § 21 odst. 1 písm. b) zák. č. 23/1962 Sb., o myslivosti, neporušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona a zda skutek nemá být právně kvalifikován jako trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 2 tr. zák. a nikoliv jen podle odst. 1 téhož zákonného ustanovení.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal v rozsahu ustanovení § 267 odst. 1 tr. ř. správnost napadeného usnesení, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a shledal, že byl porušen zákon.

Právní úvaha okresního prokurátora, že obviněný usmrcením psa, kterého vlastnil poškozený J. V., naplnil znaky přestupku podle § 21 odst. 1 písm. b) zák. č. 23/1962 Sb., o myslivosti, je nesprávná. Zákonodárce v zájmu ochrany zvěře stanovil v páté části citovaného zákona mimo jiné, že zvěř se ochraňuje též před škodlivými zvířaty, za něž se považují psi a kočky, pokud se potulují v honitbě. Upravil proto v ustanovení § 21 odst. 1 písm. b), c) tohoto zákona podmínky, za kterých lze v honitbě usmrcovat psy a kočky. Psa lze usmrtit za podmínky, že je mimo vliv svého vedoucího a ve vzdálenosti větší než 200 m od nejbližšího obydleného domu, hledá nebo pronásleduje zvěř anebo se k ní plíží. Oprávnění usmrtit psa je zákonem svěřeno i členům Mysliveckého sdružení (§ 21 odst. 1 písm. b), odst. 2 cit. zákona). Oprávnění usmrtit psa se nevztahuje na psy ovčácké, nevzdá-li se od stáda více než 200 m, a na psy lovecké, slepecké, zdravotnické, vojenské a služební, pokud jsou jako takoví k rozeznání a pokud se při výkonu služby nebo při výcviku vzdálí z vlivu svého vedoucího jen přechodně. Člen Mysliveckého sdružení je povinen dodržet při střelbě ustanovení II. oddílu, odst. 1, 5, 13, 14 a 16 mysliveckého řádu Českého mysliveckého svazu, které zakazuje střílet na psa nebo kočku v členitém terénu zarostlém křovinami.

V posuzovaném případě obviněný kritického dne kolem 22.00 hod. při snížené viditelnosti vystřelil ze vzdálenosti 26 m loveckou brokovou zbraní na psa, kterého delší dobu pozoroval. Viděl, že pes sedí ve značně členitém terénu zarostlém trávou a křovinami. Z toho je patrné, že nebyly splněny podmínky k usmrcení psa uvedené v § 21 odst. 1 písm. b), odst. 2 citovaného zákona o myslivosti, zejména když pes, který byl uvázán na obojku s vodítkem, se nevzdálil z vlivu svého vedoucího J. V.,

který ležel vedle něho v trávě a při střelbě byl zraněn. Obviněný usmrcením psa, který měl hodnotu 600 Kčs, zničil věc J. V. Se zřetelem k vylíčeným okolnostem stupeň nebezpečnosti činu pro společnost není nepatrný, a jednání nelze proto posoudit jako přestupek proti socialistickému soužití podle § 19 zák. č. 60/1961 Sb. Obviněný tedy naplnil znaky přečinu proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb.

Již z toho je zřejmé, že věc proti obviněnému nemohla být postoupena okresnímu výboru Mysliveckého sdružení se sídlem v Berouně k projednání a rozhodnutí jako přestupek, když k projednání uvedeného přečinu je příslušný okresní soud v Berouně, a dále též z důvodů, že je předčasná úvaha okresního prokurátora, že obviněný není trestně odpovědný za zranění poškozeného J. V., které při střelbě obviněného utrpěl. V této souvislosti vyslovil okresní prokurátor názor, že obviněný pro sníženou viditelnost psa řádně neviděl, nezjistil žádný pohyb v terénu a nemohl proto předpokládat, že se psem může být i člověk a střelbou ho může zranit. Obviněný prý nejednal ani z nevědomé nedbalosti (§ 5 písm. b) tr. zák.).

Z výsledků dosud shromážděných důkazů plyne, že obviněný předně střílel neoprávněně, když nebyly splněny podmínky k usmrcení psa uvedené v § 21 odst. 1 písm. b), odst. 2 zák. č. 23/1962 Sb., o myslivosti. Střelbu uskutečnil též v rozporu s uvedenou směrnicí Českého mysliveckého svazu, protože střílel za snížené viditelnosti, na vzdálenost, která mu řádně neumožnila rozeznat plemeno zvířete. Členitost, nepřehlednost terénu, chování psa, který seděl, tedy nehledal, nepronásledoval zvěř ani se k ní neplížil, neměla a nemohla u obviněného zůstat bez úsudku, který byl jako člen Mysliveckého sdružení dostatečně poučen, že může způsobit následek, tj. ublížení na zdraví jiného občana.

Z toho je zřejmé, že obviněný neoprávněnou a nesprávnou střelbou na psa, při které zranil poškozeného J. V., trestně odpovídá za způsobené zranění.